

عنوان مقاله:

بررسی میزان نابرابری های ناحیه ای در استان خراسان رضوی و راهبردهای آمایشی آنبا استفاده از مدل های تحلیل عاملی و تحلیل خوشه ای

محل انتشار:

همایش ملی جایگاه علوم گردشگری در آمایش سرزمین و توسعه منطقه ای با تاکید بر استان گلستان (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فاطمه سادات کهکی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ارومیه

مصطفی کیانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ارومیه

میرنجف موسوی - دانشیار، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ارومیه.

رسول ملکی نظام آبادی - دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

به طور کلی توزیع جمعیت، منابع و فعالیت در کشور ایران نشان دهنده ی عدم توازن در پراکنش جمعیت به تناسب امکانات از یک سو، و عدم تعادل فعالیت ها به تناسب قابلیت ها از سوی دیگر است. این توزیع ضرورت بازنگری در آرایش فعالیت های کلان اقتصادی - اجتماعی را در افق درازمدت آتی مطرح می کند، به نحوی که بتوان جمعیت را در پهنه سرزمین به شکل متناسب تری توزیع کرد، باید تمرکز های جدیدی در پهنه سرزمین به وجود آورد که با تکیه بر آنها بتوان از فشار بر منابع در بخشهایی از سرزمین کاست و منابع جدیدی را در دیگر نقاط به کار گرفت. هدف این مقاله تحلیل نابرابری های ناحیه ای در بین 27 شهرستان استان خراسان رضوی و ارائه راهبردهای آمایشی برای کاهش میزان این نابرابری ها است. شاخص های مورد بررسی 23 شاخص تلفیقی (اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، بهداشتی - درمانی، آموزشی و زیربنایی) است. ابتدا با بهره گیری از مدل تحلیل عاملی درجه توسعه یافتگی و رتبه بندی هریک از نواحی استان محاسبه شده و سپس از طریق مدل تحلیل خوشه ای 27 شهرستان این استان در سه سطح توسعه (توسعه یافته، نیمه توسعه یافته و محروم) قرار گرفتند. نتایج مدل تحلیل خوشه ای نشان می دهد که شهرستان مشهد و گناباد و نیشابور و سبزوار در خوشه 3 (توسعه یافته) قرار گرفتند و 14 شهرستان در خوشه 2 (نیمه توسعه یافته) و 9 شهرستان در خوشه 1 (محروم) قرار گرفتند.

کلمات کلیدی:

نابرابری ناحیه ای، آمایش، تحلیل عاملی، تحلیل خوشه ای، استان خراسان رضوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/511746>

